

Sfântul Tihon din Zadonsk

**SCURTE CUVINTE
DE ÎNVĂȚĂTURĂ**

Traducere din limba rusă de Denis Chiriac

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului
TEOFAN
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

DOXOLOGIA
Iași, 2018

Cuprins

Cuvântul I: Să ne cercetăm pe noi înșine	7
Cuvântul al II-lea: Despre Sfântul Botez	10
Cuvântul al III-lea: Despre înfierea noastră de către Dumnezeu	12
Cuvântul al IV-lea: Despre lepădările și făgăduințele noastre de la Botez	15
Cuvântul al V-lea: Înnoirea noastră prin Sfântul Botez	18
Cuvântul al VI-lea: Războiul dintre trupul și duhul creștinului	22
Cuvântul al VII-lea: Pericolul în care este creștinul care păcătuiește după Sfântul Botez	25
Cuvântul al VIII-lea: Despre pocăință	29
Cuvântul al IX-lea: Despre Întruparea Fiului lui Dumnezeu	32
Cuvântul al X-lea: Despre moarte	36
Cuvântul al XI-lea: Despre Înfricoșătoarea Judecată a lui Hristos	39
Cuvântul al XII-lea: Despre același lucru	43
Cuvântul al XIII-lea: Despre veșnicie	48

Cuvântul al XIV-lea: Despre cel mai important lucru creștin	51
Cuvântul al XV-lea: Despre educația creștină a copiilor	55
Cuvântul al XVI-lea: Despre conștiință	60
Cuvântul al XVII-lea: Despre Evanghelie	65
Cuvântul al XVIII-lea: Despre cinstea și onoarea de a fi creștini adevărați	70
Cuvântul al XIX-lea: Despre păcat	75
Cuvântul al XX-lea: Despre nevoința împotriva păcatului	81
Cuvântul al XXI-lea: Despre avertismentele lui Dumnezeu	87
Cuvântul al XXII-lea: Despre mândrie	92
Cuvântul al XXIII-lea: Despre furie	96
Cuvântul al XXIV-lea: Despre iubire	101
Cuvântul al XXV-lea: Despre iubirea de Dumnezeu	106
Cuvântul al XXVI-lea: Despre iubirea de aproapele	114
Cuvântul al XXVII-lea: Despre roadele iubirii de aproapele	118

Cuvântul I:

Să ne cercetăm pe noi înșine

„Cercetați-vă pe voi înșivă dacă sunteți în credință; încercați-vă pe voi înșivă.” (II Cor. 13, 5)

Slavă lui Dumnezeu! Căci cu toții suntem creștini, cu toții mărturisim un singur Dumnezeu în trei ipostasuri, un Dumnezeu viu și nemuritor, deoarece am fost botezați în numele Treimii Celei Sfinte și de o ființă: în numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh; cu toții credem în Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu Cel răstignit și înviat din morți, și ne însemnăm cu semnul crucii, arătând astfel semnul Lui; cu toții intrăm în Biserica cea sfântă și ne rugăm, Îl chemăm în rugăciune, Îi cântăm și lăudăm numele sfânt al lui Dumnezeu; cu toții ascultăm sfântul cuvânt al lui Dumnezeu; cu toții ne împărtășim din Sfintele și de viață făcătoarele Taine ale lui Hristos; cu toții suntem chemați la viața cea veșnică și la împărăția cerurilor, cântând în Simbolul Credinței: „Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie”. Slavă lui Dumnezeu pentru toate acestea!

Cu adevărat, preaminunate și mărețe sunt tainele creștinismului; un lucru măreț și preaminunat este să fii creștin. Dar, urmând îndemnul apostolic: „Cercetați-vă

pe voi înșivă dacă sunteți în credință” (II Cor. 13, 5), să luăm aminte și să ne cercetăm pe noi înșine – oare suntem cu adevărat creștini? Nu poți să fii creștin fără credință! Noi purtăm la arătare semnele creștinismului, așa cum le-am descris mai sus, dar, oare, purtăm și în interiorul nostru creștinismul adevărat? Căci toate cele exterioare sunt nimic fără cele interioare, iar semnele credinței exterioare fără credința adevărată nu sunt decât o minciună și fățarnicie. Cu toții ne lăudăm că avem credință, însă facem, oare, faptele cuvenite credinței, după cum ne spune tuturor Apostolul: „Arată-mi credința ta din faptele tale” (cf. Iac. 2, 18)? Ne numim creștini după numele lui Hristos, dar, oare, ne-am răstignit trupul cu patimile și cu poftetele, precum li se cuvine creștinilor care cred în Hristos Cel răstignit, după cuvântul apostolic: „Iar cei ce sunt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftetele” (Gal. 5, 24)? Și simțim, oare, înlăuntrul nostru untdelemnul ungerii duhovnicești celei pline de bucurie (vezi I In 2, 27)? Credem în Evanghelie, dar oare trăim conform ei? Îl mărturisim și Îl chemăm pe Dumnezeu Cel adevărat, dar ne străduim să-I plăcem prin credință și conștiință curată, fapt pe care El ni-l cere? Ascultăm cuvântul sfânt a lui Dumnezeu, dar oare luăm aminte la el și ne îndreptăm viața conform celor scrise în el [Sfânta Scriptură]? Ne împărtășim din Sfintele și de viață făcătoarele Taine ale Trupului și Sângelui lui Hristos, dar, oare, ne înnoim duhovnicește prin Sfânta Împărtășanie, devenind oameni noi și duhovnicești? Să ne gândim la acestea și să luăm seama cum trăim, cum relaționăm cu ceilalți, cum

gândim, cum vorbim, cum acționăm, cu ce inimă stăm în fața lui Dumnezeu Cel atotvăzător, ca astfel, văzând lucrurile așa cum sunt în realitate, să ne îndreptăm, ca să fim creștini adevărați, nu formali. Dacă am devenit prin harul lui Dumnezeu creștini, să depunem efortul să cultivăm și înlăuntrul nostru creștinismul adevărat. De ne-am botezat în numele unui singur Dumnezeu întreit-ipostatic și am primit darul sfințeniei și al îndreptării, să ne străduim să păstrăm această comoară cerească până la sfârșit. De credem în Iisus Hristos Cel răstignit, să ne îngrijim cu credință să-L urmăm, fiecare luându-și propria cruce și urmându-L. De Îl mărturisim și Îl chemăm în rugăciune pe Dumnezeul Cel ceresc, să avem grijă să-I plăcem prin moravuri cerești. De ascultăm cuvântul lui Dumnezeu, să ne străduim să și trăim așa cum ne învață. De așteptăm învierea morților și viața viitoare, să ne îngrijim să trăim în lumea aceasta așa încât să fim demni de învierea din morți și de viața veacului viitor.

Astfel, lepădându-ne de deșertăciunile lumii, să alergăm numai după bunurile cele veșnice. De ne apropiem de sfânta și cereasca Cină a Tainelor lui Hristos, să ne îngrijim ca această pâine cerească și dătătoare de viață să ne aducă viață, sfințenie, luminare, înnoire, bucurie și mângâiere duhovnicească. Așa ne vom arăta credința noastră, prin faptele noastre, și vom demonstra că nu numai cu gura, ci și cu faptele suntem creștini. „Dumnezeule, milostivește-Te spre noi și ne binecuvântează, luminează fața Ta spre noi și ne miluiește! Ca să cunoaștem pe pământ calea Ta, în toate neamurile mântuirea Ta” (Ps. 66, 1-2). Amin.